

3417   Enefte Beh. af Lovf. ang. Landsbyp. Lønn. og Oprett. af en Pensions- og Hjælpefond.   3418

dret frem og tilbage imellem de to Thing, vistnok snart kunde være paa Tude, om vi fik en Ende paa den foreliggende Sag, men jeg tror derhos, at der først, naar et Forslag i denne Retning bliver opført paa det Grundlag, som Folkethinget har valgt, vil flabes Tilfredshed og No, hvor en saadan nu ikke er tilstede. Jeg tror, at saavel den Eine som den Anden, hvem dette Lovforslag angaar, ville kunne være og ville være i en overordentlig høj Grad tilfredse med det Forslag, som Folkethinget har vedtaget, og jeg skal derfor anbefale dette Forslag til Thinget. Jeg haaber, at i alt Fald en stor Del af mine Sevnlige og Meningsfæller ved andre Leiligheder ville stemme for det.

Ordføreren: Jeg kan være fuldkommen enig med den ærede sidste Taler deri, at denne Sag har viist sig overordentlig vanskelig at gennemføre; thi, hvis jeg ikke huffer fejl, saa har den, hvad den høitagede Minister ogsaa har nævnt baade i det andet Thing og i dette, nu været forhandlet i omtrent 17 Aar. Dette er megetligt, et Bevis for, at vi ikke gaa særdeles raff frem. Men, hvad enten det nu vil være vanskeligt nogen- sinde at faae denne Sag gennemført eller ikke paa et andet Grundlag end det af Folkethinget opstillede, saa tror jeg dog paa ingen Maade, at det vilde vække Tilfredshed og No, og navnlig ikke, at det vilde vække Tilfredshed hos de nærmeste. Daagjældende, der som Sagen blev afgjort paa den af det ærede Medlem og hans Meningsfæller foreslaaede Maade. Med Hensyn til den Rolle, som denne Sag maaffe vil komme til at spille ved de forestaaende Valg, vil jeg endnu kun her udtale, og jeg haaber deri at finde Samstemning hos Flertallet af det høie Thing, at det, som den høitærede Minister allerede har sagt, sandelig ikke har manglet paa Smødelommen i Sagen fra Landstingets Side, at Flertallet af Fællesudvalget har strakt sig saa langt, som det paa nogen Maade kunde, og

at det maatte tro, at, naar det gif ind paa det Grundlag, hvorfor Folkethinget erklærede sig ifjor ved enefte Behandling, da vilde man naae den længe ønskede, men forgyæves eftertragtede Løsning. Dette Haab er bristet; men jeg har ikke Videre dertil at sige, end at jeg virkelig tror, at dette Thing med god Samvittighed kan se tilbage paa Sagens Forhandling.

Skytte: Naar jeg har talt om, at det af Folkethinget vedtagne Forslag vilde vække Tilfredshed hos dem, som det nærmest vilde komme til at berøre, da har jeg dermed egentlig nærmest havt for Die, at de vordende Præster vistnok vilde tage imod en saadan Lov med Tilfredshed, medens den jo slet ikke vilde komme til at berøre dem, som allerede nu sidde i Kald. Jeg kan derfor ikke se, hvorfor der skulde komme Misforstøelse, naar den omhandlede Lov blev gennemført i den Skikkelse, som foreslaas af Fællesudvalgets Mindretal. Jeg tror ikke, at der i saa Fald vilde opstaa nogen Misforstøelse. Naar den ærede Ordfører talte om, at den Side i Fællesudvalget, hvortil han hører, havde strakt sig og havde villet strække sig saa vidt som muligt, da skal jeg, dertil bemærke, at jeg heller ikke tror, at der kan siges Andet om Mindretallet i Fællesudvalget. Jeg tror, at det af Mindretallet i Fællesudvalget tilstrækkelig er blevet fremhævet, at det vilde gaa ind paa Wendringer og endog gaa til den yderste Grændse af Wendringer, naar man blot vilde arbejde paa det Grundlag, som Folkethinget havde valgt. Det var dog ogsaa en Smødelommen. Jeg har fra den første Tid af i Fællesudvalget tilraadet, at man skulde tage det sidstnævnte Grundlag, idet jeg derhos samtidig har sagt, at jeg saa var villig til at gaa ind paa mange Wendringer deri, og jeg har altsaa været mit Princip tro fra Først til Sidst.

Madvig: Jeg skal ikke sige mange Ord.